

**BISDOM
ROTTERDAM**

Homilie bisschop Van den Hende

Eucharistieviering bij gelegenheid van het jubileum van Mgr. Van Luyn (30 jaar bisschop, 60 jaar priester en 70 jaar Salesiaan van Don Bosco), HH. Laurentius en Elisabeth Kathedraal, 10 augustus 2024

2 Korintiërs 9, 6-10

Johannes 12, 24-26

Broeders en zusters, vandaag vieren wij hier in de kathedraal van Rotterdam samen rond Mgr. van Luyn de heilige eucharistie. In de nabijheid van de Heer, staan wij stil bij de verschillende jubilea die hij dit jaar gedenkt, heel bijzonder op deze dag die tevens zijn verjaardag is.

Vandaag, de tiende augustus, is bovendien in onze Kerk het feest van de heilige Laurentius die als diaken in Rome in Christus' Naam de armen en de kwetsbare mensen naar best vermogen heeft gediend. Ondanks de vervolging en dreiging die de leden van de Kerk in de derde eeuw in Rome door de keizer ondervonden, sprak Laurentius zich uit en getuigde van het evangelie. Ten overstaan van de keizer noemde Laurentius de armen en de behoeftigen de schatten van de Kerk.

Wanneer vandaag in de gemeenschap van de Kerk het evangelie wordt voorgelezen en we het dienstwerk en getuigenis van de martelaar Laurentius indachtig zijn, worden wij als leerlingen van Christus in onze tijd, als vanzelf bescheiden en klein tegelijk.

In het licht van het evangelie is klein en bescheiden zijn geen teken van zwakte maar dit maakt ons uiteindelijk bekwaam om de Heer en zijn blijde boodschap van dienst te kunnen zijn. In de woorden van het devies van monseigneur van Luyn: *collabora evangelio*, draag uw deel in de inspanning voor het evangelie. Het is een aansporing ontleend aan de tweede brief aan Timoteus (1, 8). In verbondenheid met de Kerk van alle tijden en plaatsen heeft ook bisschop Van Luyn willen bijdragen aan de beleving en verspreiding van het evangelie.

Beste bisschop, vandaag staan wij in deze heilige mis in gezamenlijkheid stil bij uw drie jubilea als religieus, priester en bisschop. We zijn ervan overtuigd dat u in de geest van de eerste lezing overvloedig heeft willen zaaien met het oog op een overvloedige oogst. Van die uiteindelijke oogst in Jezus zelf de Heer en zijn wij slechts medewerkers. Ook grote heiligen zoals de diaken Laurentius hebben zich altijd als dienaars van de Heer en zijn evangelie beschouwd en nooit zichzelf in het centrum geplaatst.

Jezus stelt in het evangelie vandaag: wil iemand Mij dienen dan moet hij Mij volgen; waar ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. De Heer is op de eerste plaats zelf dienaar van allen geworden. Hij stierf aan het kruis, als graankorrel in de aarde verborgen. Door zijn verrijzenis uit de dood bracht hij de vrucht voort van verlossing en eeuwig leven. Het was precies deze blijde boodschap die Laurentius de kracht en inspiratie gaf om dienstbaar te zijn en getuigenis af te leggen van Gods liefde, zelfs met de dood voor ogen.

Ook wanneer wij in onze tijd ons inspannen voor het evangelie kan het alleen maar vruchten voortbrengen wanneer het gebeurt in deze overtuiging. Belangrijk is daarbij te beseffen dat we niet in ons eentje geroepen zijn, als individu, om de nodige inspanning te leveren maar met elkaar in de gemeenschap van de Kerk. Niet zonder reden spreekt de

apostel Paulus daarom over de gemeenschap van de Kerk als lichaam van Christus met vele verschillende ledematen, dat wil zeggen met talenten en functies die elkaar aanvullen in dienst van het evangelie. Zo beschouwd, is ook de roeping tot het religieuze leven een specifiek charisma om de Heer na te volgen en dienstbaar te zijn in het geheel van de Kerk als gemeenschap van geroepenen.

Uw zelf gekozen devies bij gelegenheid van uw wijding tot bisschop is tot op de dag van vandaag ten diepste een evangelische uitnodiging aan ieder van ons om samen met alle geledingen van de Kerk dienstbaar te zijn aan de verspreiding van het evangelie. De door u zeer bewonderde paus Paulus VI, onder meer vanwege zijn encycliek *Ecclesiam Suam*, geschreven in het jaar van uw priesterwijding (1964), spoorde de Kerk van onze tijd aan om in Christus' Naam in onze wereld te bouwen aan een beschaving van liefde waarin de waardigheid van de menselijke persoon, de beschermwaardigheid van het leven, wederzijdse solidariteit en het gemeenschappelijk welzijn centraal staan. Naarmate een beschaving van liefde groeit en zich uitbreidt kunnen ook in onze tijd de contouren zichtbaar worden van het koninkrijk van God dat allereerst in ieder hart moet beginnen.

Deze evangelische uitnodiging en aansporing aan alle leden van de Kerk staat in het centrum van ons kerkelijk en missionair leven. Tegelijkertijd weten we ook dat wij als Kerk, dat ieder van ons, tekort schiet in het vervullen van deze roeping. We zijn geroepen om te streven naar eenheid, maar er is vaak toch sprake van partijdigheid. We zijn geroepen tot nederigheid maar hebben vaak te maken met geldingsdrang. We zijn geroepen tot naastenliefde, maar moeten ons ook schamen vanwege momenten van egoïsme en misbruik door mensen van de Kerk. Ook op deze bijzondere dag weten we dat we als Kerk steeds opnieuw Gods barmhartigheid nodig hebben en dat we altijd leerlingen blijven. Dat geldt voor u, bisschop, voor mij en voor ons allen.

Broeders en zusters, vandaag mogen wij de Heer danken dat Hij Mgr. van Luyn en ieder van ons geroepen heeft om in ons leven en werken in woord en daad trouw te blijven aan het evangelie. Moge God die het goede werk in ons begonnen is, het ook tot voltooiing brengen. Amen.